

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת עקב – ראה

בס"ד, עשי"ק פרשת ראה
כ"ט אב תשע"ב – שנה ג' גליון קל"ב

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

ירושלים	6:45	7:58	8:37
בני ברק	7:00	8:00	8:34
ניו יורק	7:32	8:32	9:04
מונטריאל	7:42	8:44	9:16

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רְאֵה אֲנֹכִי נָתַן לַפְּנִיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה וְקִלְקָלָה.

אֵת הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת הוִי"ה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם (יא כו-כז).

וגם זקללה' בני' ענבי"ם, מרמו לחטא אדה"ר כמאמרם ז"ל (ב"ר יט ה) סחמה ענבים ונתנה לו. לומר שצריך האדם לתקן מעשיו עד שורש כל הפגמים שהוא חטא עה"ד, כי כל הרע בא משם.

את הברכה אשר תשמעו אל מצות הווי"ה אלהיכם היינו הברכה' בני' רל"ב מספר כל הד' שמות הקדושים עסמ"ב, שהם כנגד כל הד' עולמות אבי"ע, לרמוז שתיקון כל העולמות הוא ע"י תשמעו אל מצותי שהוא שמירה על מצות לא תעשה שהיא בחינת ה' אחרונה משם הווי"ה בחינת השכינה.

ולכן כתוב כאן ב' לשונות ראה ושמועה שהם בחינת י"ה משם הווי"ה כמבואר ממרן הארזי"ל (ע"ח שער אח"פ פ"א), לרמוז שכל התיקון הוא ע"י שם מ"ה בחינת ענוה, כי בהיפוך ח"ו ע"י גאווה הוא פוגם ב"ה משם הווי"ה, כמבואר בכתבי האר"י וזה"ה (שער רוח הקודש) תיקון עון גאווה הפוגם בשם י"ה גימטריא גאו"ה. ולזה כתוב זקללה אם לא תשמעו אל מצות וכו' ללכת אחרי אלהים אחרים היינו שאם לא תשמעו ותלכו בגאווה ובהתנשאות, אז הוא כמו ללכת אחרי אלהים אחרים שפוגם ב"ה משם הווי"ה, כמו שאמרו חז"ל (סוטה ד:): כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים.

אבל ע"י תיקון עון הגאווה, ימשיך את שם מ"ה שמתקן את כל העולמות, עד תיקון השלם, כביאת גואל צדק בב"א.

(רעוא דרעוין תשע"א לפ"ק)

ההוא, והוא טעם ירדת הנשמה בעה"ז לתקן ולברר דוגמת גלות השכינה לברר ניצוצין שנפלו עיי"ש.

ועוד מבואר ממרן הארזי"ל בשער הכוונות (דרושי כוונות קריאת שמע דרוש ו) וז"ל: הנה הכתוב אומר 'תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו' (תהלים סח לה) פירוש, כביכול השי"ת צריך עזר וסיוע וכח מן מעשה ישראל התחתונים, והנה המלכות נקרא סוכת דוד הנופלת, כי בעונותינו נפלה ע"י מעשינו הרעים, וכן כאשר רוצה לעלות צריך שיהיה ע"י זכויותינו ומעשינו הטובים, כי עונותינו מפילים אותה כביכול וזכויותינו מעלים אותה עיי"ש.

וכל זה הוא ע"י שממשיך את שם מ"ה החדש המתקן המלכות כידוע (ע"ח שער התיקון פ"ב), היינו ע"י שהאדם מתנהג במדת הענוה ושפלות הרוח בבחינת 'ונחנו מה' (שמות טו ז) אזי יוכל לתקן השכינה, והיפוך המתגאה שדוחק רגלי השכינה (ברכות מג:).

ועפי"ז יש לפרש ראה אנכי נתן לפניכם היום היינו ראה' בני' שם מ"ה וצל"ם, 'אנכי' כינוי לשכינה הנקראת אנכי כמבואר בתיקון"ז (תיקון ז עד:), לרמוז שצריך האדם ליראות להמשיך שם מ"ה המתקן, ע"י שמתנהג בכל מעשיו במדת הענוה, שאז הוא מתקן את כל מספר הניצוצין של הצלם אלהים שלו על מה שירד לתקנם בעולם הזה. וגם מתקן את כל חלקי השכינה השייכים לשורש נשמתו.

וזהו ברכה וקללה' מרמו להנ"ל שתיקון המלכות תלויה בנו, שעונותינו מפילים אותה כביכול, וזכויותינו מעלים אותה.

אפשר לפרש, דזה ידוע שעיקר עבודת בני ישראל בתורה ותפלה ומעשה המצות, הם רק לתועלת השכינה לתקנה ולכנותה בקומה שלימה, כמבואר בזהר הקדוש (ח"ג רפא). שבכל אורייתא ובפקודין דילה, לאו איהי אלא למפרק שכינתא. שכל עבודותינו בעולם הזה בקיום התורה והמצוות, הוא כדי לעלות ולתקן השכינה שהיא בבחינת אות ה' אחרונה משם הווי"ה דאזלא בגלותא.

וגם כל עבודת האדם בעולם הזה, הוא בא כדי להשלים ולתקן הצלם אלהים שלו, שלא יהיה בה שום פגם, והוא ע"י קיום התרי"ג מצות בשלימות.

כמבואר ממרן הארזי"ל בעץ חיים (שער הצלם פ"א) וז"ל: והנה כל המצות הם לתקן הצלמים שהם הניצוצין שירדו עם הכלים שנשברו, ולא נתנו המצות אלא לצרף ולברר וללבן הצלמים וגם הכלים, ולהסיר מהם הקלי', לכן הצלם הוא תרי"ג איברים, ואחר שנתקן הצלם ודאי שממילא נתקנו הכלים ג"כ, ואז אחר מות האדם שהוא הכלים האלו, מתלבש הצלם ההוא בכלים הים האחרים הראויין לו האמיתיים, הנקרא לבושי האדם שבג"ע הארץ, ושכנ"ע העליון ושככל עולם ועולם. ואמנם כבר ידעת, מהתחלקות הנשמה לכמה ניצוצין, וככל גלגול וגלגול באים מקצת מהם, וכפי מספר הניצוצין של צלם ההוא הבא להשתלם עתה בגלגול זה, כך הוא מספר ניצוצין שיש בצורה ההוא, כי כמספר ניצוצותיו כך מספר ימי חייו, והימים שעשה בהם מצות נתקן ניצוץ אחד של הצלם

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

לא תוכל לאכל בשעריך וכו' ותרומת
יָדָךְ (יב ז).

כבר בארנו סוד בכורים, להביא לבית, סוד
העלאות נצוצי אור וחיות של כל
דבר, והוא כמו הברכה שמברכין, וברכה
אחת פומרת הכל, כן סוד בכורים בסוד
בירור והעלאות הניצוצין של כל דבר,
להעלות אותו לבית המקדש. וכן הנותן
לתלמיד חכם, ובוה נמשכין כל הניצוצין
שיש לבעל הבית הזה בכל האוכלין שלו
ונתבררין אל הקדושה. ועל ידי העלאות
בכורים נמשך ברכה ושפע וחיות לכל
הדברים שיגדלו בעתם לברכה.

(אוצר החיים מרבינו יצחק אייזיק
מקאמרנא)

השְׁמֹר לָךְ פֶּן תַּעֲזֹב אֶת הַלְוִי כֹל יְמֵיךָ
עַל אֲדָמְתְּךָ (יב ט).

לך בשוא ובוקף קטן, והנה על פי דיקדוק
היה לו להיות לך קמין שוא ולא שוא
קמין. אבל הענין המצוה שישמור בחינות
ל"ך שער החמשים דקדושה, שלא יהיה בו
צד מינות, או יהיה דבוק באלהיו
בתמידות. וגם ישמור מן פן שהוא ספק,
אלא יהיה קבוע תמיד בשם הודאי שמו
שהוא שער החמשים, ואז יעלה לבחינות
בחד קמירא אתקמרנא ביה בקב"ה, שאם
תעזב את הלוי כל ימך והגעך אזי
'וסרתם', כיון שסר מדביקות השי"ת
באמת ובהכנעה, אזי נופל תיכוף לבחינות
אלהים אחרים כעס וגאווה וקנאה
ומשממה על חבירו, והוא השמר ל"ך שער
החמשים, כי פן תעזב כשתשכח את השי"ת

יבוא לך שתעזוב בכוונה ובמרד.

(היכל הברכה מרבינו יצחק אייזיק
מקאמרנא)

כָּל צִפּוּר טְהוֹרָה תֵּאֱבָלוּ (יד א).

שמעתי מהרב הצדיק אא"ק מו"ה יצחק
אייזיק וללה"ה מקאמרנא בשם
מרן הקדוש מלובלין וזלה"ה כי בפסוק
הזה מרומזים השלשה אבות הקדושים.
כל מרמזו ליעקב כמ"ש (בראשית לג יא)
'וכי יש לי כ"ל', צפור מרמזו לאברהם,
כמ"ש בו (שם טו י) 'ואת הצפור לא
בתר'. מהורה מרמזו ליצחק, שנעקד על גבי
המובח להיות עולה תמימה וטהורה.
תאכלו רצ"ל שבזכות השלשה אבות
הקדושים יהיה פרנסה טובה לישראל בני
אברהם יצחק יעקב, עד כאן שמעתי.
(אמרי יוסף פרישת ראה ד"ה כל צפור)

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

כנודע, ובעובר על לאו זה, נמשך לו רע ונעשה כולו
רע גמור, ובקיומו יהיה לב רע וטוב לו בזה ובבא.

ובקיום מצות שלא יציל המסית מן המות, מתקדש
הראש והמוחין, ידוע ממון אלקי הבעש"ט
שכל מחשבה זרה צריך להעלות, והדוחה מחשבה
הורג נפש, אבל מחשבה של הסתה הבא להורג
השכם להורגו (סנהדרין עב). ותדחה אותו מכל וכל,
ובקדושת המחשבות של הסתה יתקדש הראש
והמוחין.

(אוצר החיים מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

עטרת אבות

על מסכת אבות מרבתינו זי"ע

רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר כָּל הַעֲוֹנוֹת בְּתוֹרַת לְשׁוֹמֵה, זוֹכֵה
לְדַבְּרִים הַרְבֵּה (אבות פ"ו מ"א)

ביאור מרן אלקי הריב"ש (תולדות יעקב יוסף הקדמה דף
ה), לשמה לשם האות בעצמה, שדביק נפשו
באותיות ויעלה אותם לשורשם. ומרן האר"י (מעמי
המצות ואתחנן) פירוש לשם 'הי הא ה', ובהיכפל 'ה"י
פעם ה"י, ה"א פעם ה"א, ה"ה פעם ה"ה] עולה 'באר מים
חיים' שנעשה על ידי התורה 'באר מים' נובעים 'חיים'
חיות אלהות. וזכה לדברים הרבה כי 'תורה לשמה'
מספרו 'טוב' פעם 'נגה', שעל ידי לימוד תורה ממתיק
קליפות נגה וחזור לטוב, ועובד את השם יתברך
באכילתו ובשתייתו ובמשא ומתן ובכל הדברים
שבעולם, וזוכה ומוכה לדברים הרבה. עיין תולדות
(ויצא כח: אחרי צת). שמעתי ממורי, כי כל מעשה
בראשית הן דבר גדול והן דבר קטן נברא על ידי
אותיות, ועל ידי פנים עונות אדם מוריד נשמות
קדושות שהם אותיות קדושים ממקום חיותם אל מקום
הקליפות בדומם צומח חי מדבר. ובתיקון האדם מעשיו
ולומד תורה לשמה, היינו לשמה של האות שהורידה
למטה, שעתה שעל ידי שלומד בדחילו ורחימו מכיין
להעלות האות שהוא הנשמה ממקום הקליפות
ולהעלותה ולדבקה בשורשה. והנה ממקום הקליפות
עד למעלה למעלה הוא שורש האותיות, יש כמה
אלפים מדרגות אלפים ורבות, והוא מעלה כל
המדרגות ששורש בראתן מן האות הזה עד למעלה
בשורשן. אם כן שפיר אמר התנא הלומד תורה לשמה
זוכה לדברים הרבה, כי הרבה דברים נבראו מזה
האות, וכולם מעלה לשורשן, עד כאן דברי קודש. ומוה
תראה שאי אפשר לעשות יהודים וקשומי השכינה
מכל עניני עולם הזה אלא על ידי למוד תורה לשמה,
ואחר ששבעה נפשו מלמוד תורה לשמה יכול לעסוק
במושכל ויחודים בכל עסקיו עסקי עולם הזה ובכל מה
ששומע ורואה.

(נוצר חסד מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך
עליו ולא תחמל ולא תפסה עליו (ג ט).

להסיר עצמו מן המסית נחש, צריך קדושת המושה
דברים. קדושת ברית, וקדושת מחשבות בראש,
וידים, ורגלים בכלי מעשה, ולב טהור, ואז נמשך עליו
ע"ב דיורין 'בחכמה יבנה בית' (משלי כד ג), דהיינו
בע"ב הנ"ל. ובחכמה לאוין אלו מסיר ממנו הרע של
כל המושה אברים הנ"ל. כמצות לא תאבה, לא תתאוה
אליו לתאות שלו, ועיקר התלהמות היצר הוא באבר
הזה וצריך שמירה יתירה, כי החטא הראשון של
המסית היה בזה כנודע, ובא נחש על חוה ומנע
הברכות ופגם בברית.

ובקיום מצות לא תאבה מקדש הברית את בי"ת
שחקוק מצוה זאת, ושורש בית הוא ב'רוך
'והמלך שלמה ברוך' (מלכים"א ב מה). ובקיום קדושת
הברית מתקיימין כל הברכות, כמו יעקב הנטיל ברכאן
מדיליה מהאי חוויא, וביטל כל הקללות של אדם
שקיבל על ידי המסית עיין זוהר (ח"א רכו). היטב,
ובשמירות הברית ובקיום מצות לא תאבה נמשך את
בי"ת ב'רית קודש, עם כל הברכות לחיים אמן.

ובקדושת המוחין, נמשך אור של כ"ף פשוטה, לימסור
נפשו להו"ה כרבי עקיבא, ולידחות הרע בלי
שום חמלה, ועל זה נהרג רבי עקיבא במיתה משונה
וצער, וגרם יחוד כף פשוטה, וביטל והרס את כח
המסית לגמרי, ויצאה נשמתו באחד יהוה אחד ושמו
אחד.

ובקיום מצות לא תעשה ולא תחמול שלא יכריע
המסית לזכות (סנהדרין כט), מקדש הידים
והגוף שכן כח הידים שם הוא הכרעה לימין ולשמאל,
ותמיד ידחה את המסית מן הימין, והקב"ה עומד לימין
אביון (תהלים קט לא) וידחה את הרע גמור מן הזכות,
וידחה אותו לשמאל לצד חוב שלא יבטל אותו מן
המצות והתורה, והוה ערום ביראה (ברכות ז).

וסוד מצות ולא תפסה ללמוד חוב על המסית,
נתקדשו הרגלים 'על שחל ופתן תדרך' (תהלים צא
ג), ומכניע הרצים דסמ"א הרצים לנבות חוב, ועל ידי
ריצת רגלים לקדושה מושבר רגלי וריצת הרע, ומכריע
לחוב למקומם שלא יהיה להם חלק בעם הקודש בני
ישראל.

ובקיום מצות לא תשמע אליו לשנוא ולמאס את הרע
מן הלב וללחום מלחמת השם עם הרע,
ושמיעה תליא בלב כמבואר בוורה, ממשך על עצמו
לב טהור ונקי ממדות רעות, ומהפך את מלאך הרע
למוב, לינקום ולנמור ברע גמור כעשן תכלה, וכל זה
ישוג לב טהור, ועל זה מורה ר"ש בסוד ראייה ש'שמיעה,
'ונתת לעבדך לב שומע' (מלכים"א ג ט), וכן 'ולבי ראה
הרבה' (קהלת א טו) הרי שמיעה וראיה תליא בלב.

ובמה שלא ישמע אל הרע ויתהפך לטוב, מאיר עליו
אות רי"ש, ליר"ש בין הצדיקים ירושת עולם הבא

מסע הקודש

בראשות כ"ק מרן ארמו"ר שליט"א

י"ז - כ"א מנחם אב

הלך א

המשה עשר באב

יהיה רצון, ישב מרן אד"ש אחוזו בשרעפי קודש וקרא הקוויטלעך, והתחיל בשירת 'תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך', מרן אד"ש הקריא לפני הקהל קטע מתוך ספר הקדוש 'קדושת לוי', ויצא מתוך האוהל הקדוש.

מעזיבוז

משם נסעו אל עיר ערש החסידות עירו של רבינו מרן אור שבעת הימים רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א, בה נחו מטלטולי הדרך, הבוקר אור י"ח מנחם אב אחר טבילה במקווה ותפילת שחרית בבית המדרש שע"י הציון, נכנסו אל האוהל הקדוש שם טמון רבינו אור שבעת הימים רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א, ונכדיו הרה"ק רבי ברוך ממעזיבוז זיע"א, והרה"ק רבי משה חיים אפרים מסדליקוב זיע"א בעל ה'דגל מחנה אפרים', הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא זיע"א בעל ה'אוהב ישראל', הרה"ק רבי זאב וואלף מקיצעס זצ"ל ועוד גדולי עולם, מרן אד"ש נעמד ע"י ציון רבינו אור שבעת הימים והתחיל באמירת ספר רביעי בתהילים, באותו מעמד היו שם כמה מאות אנשים ונשים וטף, ובבכי ובהתעוררות עצומה אמרו שם מזמורי התהילים, אח"כ אמר מרן אד"ש מזמור כ' למנצח מזמור לדוד יענך פסוק בפסוק, ומזמור ק"כ שיר המעלות בצרתה לי קראתי, ומזמור ק"ל שיר המעלות ממעמקים, ועוד כמה וכמה מזמורי תהילים, ביהי רצון שאחר ספר תהילים בכל פיסקא ופיסקא הזכיר בדבר ישועה ורחמים לזשי"ק ולחולים וכל מיני רפואות וישועות, אחר כך נעמד מרן אד"ש ע"י כל קבר וקבר באוהל קודש כשפתותיו מרחשין וקולו לא נשמע.

והקריא מרן אד"ש המימרא ממרן אור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א המובא בספר הקדוש **תולדות יעקב יוסף** פרשת שופטים, שמעתי בשם מורי פירוש הפסוק (תהלים קמ"ה) רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם, דקשה אם כבר עשה רצון יראיו מה צריך עוד לשמוע שועתם להושיעם, ועל כל פנים איפכא הוא ליה לומר ששומע שועתם ורצון יראיו יעשה, וביאר כי מצאנו מדתו יתברך ששומע לכל הקוראים אותו או לטובה או לרעה ח"ו כמאמר חכמינו ז"ל גנבא במחירתא רחמנא קריא, וכי תימא אם כן מה הפרש יש בין צדיק לרשע, וביאר כי יש הפרש גדול ביניהם, כי הגנב שנשמע תפלתו שיוכל לגנוב ואחר כך כשנתפס בגנבתו וחוזר וקורא אליו יתברך שמו, שוב לא נענה מאחר שבחר בזה, מה שאין כן הצדיק המתפלל על איזה דבר גם שידוע השם יתברך שאין זה לטובתו מכל מקום השם יתברך עושה מבוקשו, וזהו שאמר רצון יראיו יעשה, ואחר כך כשרואה הצדיק שאין זה טובתו וחוזר וקורא אל ה' אז ברחמיו יתברך שועתם ישמע ויושיעם, ע"כ ודפח"ח.

משם נסעו אל בית מדרשו של רבינו אור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א, מרן אד"ש צעד עד לכותל מזרחית דרומית, מקום עמדו של רבינו אור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א, ומשם הלך אל כותל מזרחית צפונית מקום מושב רבותינו תלמידי **רבינו יעקב יצחק החוזה מלובלין זיע"א**, ישב על השלחן ופתח בספר הקדוש **צוואת הריב"ש**, וקרא מתוך הספר כמה וכמה הדרכות ישרות מרבינו אור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א, אחר הלימוד התחיל בשירת 'ועי"ז יושפע שפע רב בכל העולמות' ויצא מהיכל בית המדרש.

משם נסעו אל המעיין של רבינו אור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א, על אם הדרך סיפר מרן אד"ש, המעשה המובא בספר **מעשה השם** מרבינו בעל היכל הברכה, שסיפר לו חמיו הרה"ק מפניטשוב, שסיפר לו הרה"ק רבי **יחיאל מיכל מזלאטשוב זיע"א**, שפעם אחת הלך הוא ועוד שני תלמידים עם מרן הבעש"ט בשדה, והגיע שעת מנחה, ואמרו לו אין לנו מים לנטילת ידים לצורך התפילה, ולקח מרן את המטה, והכה בארץ, ונבקע שם מעיין אחד, ונטלו ידיהם והתפללו, ועד היום קוראים אותו הערלים, **בעל שמסקי קערניצע**, המעיין של הבעל שם טוב. ירדו עד למעיין ושתו ממי המים הזכים ונטלו הידים, וסיפר אחד מהנוסעים שפעם בדקו הרבה מעיינות בכל רחבי חבל אוקראינה ומצאו שמי מעיין הבעש"ט הם המים הזכים ביותר.

לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב, ליל שישי אור לחמשה עשר באב כחץ מקשת עברה השמועה בקרב חסידי בית קאמרנא, על מסע הקודש של מרן אד"ש עם פמליא מחסידי, להשתטח על ציוני רבותינו הקדושים בארץ אוקראינה, ועל כלנה על ציון המצוינת בהונגריה בעיר איהעל, על ציון רבינו הגאון הקדוש רבי אלכסנדר סנדר מקאמרנא זיע"א בעל ה'זכרון דברים' לרגל יומא דהילולא קדישא כ"א מנחם אב, עד מהרה נשלחו אלפי קוויטלעך מכל קצווי תבל, להיזכר ולהיפקד בדבר ישועה ורחמים.

יום ראשון י"ז מנחם אב בשעות הצהריים יצא מרן אד"ש מביתו ובשירת 'כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון' ליוו את מרן אד"ש אל הרכב בדרכה לשדה התעופה, בשעות הצהריים המריא המטוס אל עבר נמל התעופה קייב בירת אוקראינה, בשעות הערב נחת בשלום המטוס על אדמת קייב.

בארדיטשוב

בשעה טובה ומוצלחת עלו על הרכב אל עיר בארדיטשוב, מקום מנוחת סניגורן של ישראל הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א בעל ה'קדושת לוי', צדיקי הדור אמרו שרק להזכיר את העיר בארדיטשוב די לעורר זכות, כמו שאמרו במשנה האיר כל המזרח עד שבחברון להזכיר זכות ישני עפר שבחברון. על אם הדרך סיפר מרן אד"ש שהיום חל יומא דהילולא קדישא של זקני רבינו הגאון הקדוש רבי אברהם מרדכי מפניטשוב זיע"א חותנו של רבינו בעל ה'היכל הברכה', חד מבני היכלא קדישא ומגדולי תלמידי הרה"ק מבארדיטשוב, וכפי שכותב רבינו בעל היכל הברכה בהקדמה לחומש וז"ל: **ומו"ח היה אצל הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א בשנת תקנ"ד, והיה אצלו קרוב לשנה, ולמד אצלו תורה ויראה ואהבה, עד שנעשה כאש שורף להבת שלהבת.**

וסיפר מרן אד"ש המעשה שסיפר רבינו בעל ה'דמשק אליעזר' להרה"ק בעל השם **שלמה ממונקאטש זיע"א**, ששמע מאביו בעל ה'היכל הברכה' שסיפר לו חותנו הגה"ק מפניטשוב, שפעם אחת היה על כמה שבתות בבארדיטשוב, ובתוכם היו ימי חג הפורים, ואחר זה אמר לרבו כי ברצונו היה להישאר כאן עוד על שבת אחת, אבל אז לא אוכל לבוא לביתי על ימי הפסח, וגם שמעתי והלוואי ואינו אמת, כי נחלק מקומינו לשני מדינות, וצריכים תעודת הראשה (פאס) לעבור הגבול, ויען רבו הרה"ק מבארדיטשוב בזה הלשון: סאיז אפילו יא אמת, נאר איך וועל דיר שוין געבין א פאס, וכן היה שקודם נסיעתי באתי לביתו, ונטל נייר חלק ורשם עליו נקודה קטנה בעט, וקיפלו ונתנו בידי ובירך אותי שאסע לחיים ולשלום, בבואי אל הגבול, ישב שם פקיד אחד ונטל התעודות מכל אחד ואחד, וכשנטל הכתב ממני שאל אותי מה שמי ואמרתי אברהם הארוויטץ, הפקיד הלך לבית השר להראות לו הכתבים, אחר שעה מועטת יצא לחוץ, והחזיר התעודות לכל אחד ואחד ועברו כולם הגבול, אבל אותי ציוה שאכנס אל חדר בית השר, ואמר התחזקתי באמונת צדיקים והתקשרתי עם מו"ר רבי לוי יצחק בן שרה שאשע, ובראות אותי השר עמד מפני, וכיבד אותי לישב למעלה אצלו, ושאל אותי מי אני, ואמרתי לו שאני ראבינער, ואמר לי זאת אי אפשר כי כן הוא, כי מהיכן יש לך התקשרות גדול כזאת עם המלך, שנתן לך עצם חתימת ידו על הכתב, והוא הביט על הכתב במבט מלא הערכה ופליאה, ואני לא ראיתי שם זולת הנקודה הקטנה כמקודם, ושאל אותי מה בקשתי ותעש, וביקשתי עגלת צב שיוליכני מהרה לביתי בלי שום טורח וטלטול הדרך ואבוא על חג הפסח בדיצה ובשלחה בביתי.

כחצות הלילה הגיעו לחיים ולשלום על ציון המצוינת בבית החיים שבעיר בארדיטשוב, מרן אד"ש הדליק הנרות על הציון הקדוש, והתחיל באמירת ספר רביעי שבתהילים בהתעוררות ובהתרגשות עצומה, אחר אמירת תפילת

משם נסעו לאניפולי להשתטח על ציון המגיד הקדוש רבי דוב בער ממעזריטש זיע"א, והרה"ק רבי משולם זושא מאניפולי זיע"א, והרה"ק רבי לייב הכהן בעל ה'אור הגנוז' זיע"א, ושאר גדולי עולם הטמונים שם, על הדרך סיפר מרן אד"ש הסיפור המובא בהיכל הברכה פרשת ואתחנן, ששלשה חדשים ניוון הרבי רבי זושא, משני דדין שברא לו השי"ת בפיו, אחד הוציא חלב ואחד הוציא דבש עיי"ש, כשהגיעו להציון הקדוש הדליקו נרות ואמרו ט"ו שיר המעלות שאמרו הלוים על חמשה עשר המעלות שבמקדש, ויצאו משם בשירת 'תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך'.

משם נסעו על ציון הקדוש של הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זיע"א הטמון בשפיטווקא, על הדרך הזכיר מרן אד"ש את דברי רבינו בעל 'היכל הברכה' בספרו נתיב מצותיך, וז"ל: וכך היה מעשה שהגאון הקדוש רבי יעקב שמשון כשהיה בארץ הקדושה, ראה השכינה בדמיונו דמות אשה, בוכה ומצטערת על בעל נעוריה, שהיה לה בעל ומת, והקיץ משנתו ואמר לחביריו, אין בעולם כעת, מי שיהיה בעלה דמטרוניתא, חיה דאצילות, אלא הקדוש רבי פנחס מקאריץ, ובודאי נסתלק בלילה ההוא, וקרע וברך, ובכה הרבה בכיות שהיה רבו, ואחר זמן נודע שנתאמתו דברים אלו מכווין באותו לילה. כשהגיעו להציון הקדוש הדליקו נרות ואמרו ג' מזמורי תהילים פסוק בפסוק, והתחיל מרן אד"ש לשיר משה אמת ותורתו אמת, שזה היה מידתו ועבודתו של הרה"ק רבי פנחס מקוריץ כל ימיו לעבוד במידת האמת.

משם נסעו לפולנאה על ציון הרה"ק רבי יעקב יוסף הכהן מפולנאה זיע"א בעל ה'תולדות יעקב יוסף' ורבי יוסף אריה ליב המוכיח מפולנאה זיע"א ועוד גדולי עולם הטמונים שם, בהיכנסו אצל הציון הקדוש הזכיר מרן אד"ש את דברי רבינו בעל היכל הברכה בספרו נתיב מצותיך שספרי הכהן הגדול מפולנאה לא יזו משלחנך וצריכים לך להחיות נפשך ממש, ואמרו ג' מזמורי תהילים פסוק בפסוק, ונכנסו לחדר הכנסת אורחים שעל יד הציון והתפללו תפילת מנחה.

בעלזא

משם נסעו אל עבר העיר בעלזא, כחצות הלילה אור ליי"ט מנחם אב הגיעו אל בית הכנסת אורחים שעיי הציון, אחרי לינה וטבילה ותפילת שחרית בבית המדרש שעיי האכסניא, עלו אל בית החיים שבעלזא, מרן אד"ש אמר בדרך לבית החיים, שבבית החיים כאן טמון שלשה מזקיניו הקדושים ה"ה הרה"ק רבי שר שלום מבעלזא זיע"א והרבנית מרת מלכה ע"ה, ובנו הגדול הרה"ק רבי אלעזר רוקח זיע"א והרבנית, וחתנו הרה"ק רבי דוד פלאם זיע"א והרבנית, תחילה נגש מרן אד"ש על יד ציון השר שלום ואחיי"כ עיי ציוני שאר אדמור"י בית בעלזא, והלך ועמד על יד ציון זקיניו הרה"ק רבי אלעזר רוקח זיע"א, והתחיל באמירת ספר רביעי שבתהילים והי רצון שאחר אמירת תהילים, אחיי"כ הלך עד לציון הרבנית מלכה ע"ה, ואמר שם מזמור תהילים פסוק בפסוק, כשיצא מרן אד"ש מבית החיים וצעד ברחובות העיר, סיפר מרן אד"ש מזקיניו הגאון הקדוש רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א בעל הפרי חיים, שהיה דר אחר נישואיו שנה ומחצה כאן בעיר בעלזא בבית דודו הרה"ח רבי יצחק פרענקל זצ"ל, והיה דבוק ומקושר ויושב ראשונה במלכות בבית הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זיע"א, וכל ימיו סיפר בערגה משנות מגוריו בבעלזא.

קאמרנא

משם נסעו אל עיר קאמרנא, רגשי לב ודמעות רותחות, עלו על לב הנוסעים בשמעם כי עוד מעט יגיעו אל מקום מנוחת רבותינו הקדושים, שרפי מעלה, אדירי התורה, ארזי הלבנון, אשר האירו את הארץ ולדרים עליה, בהכנה עילאה הכין כל אחד ואחד את עצמו, לקראת בואו להשתטח על ציוני הקדושים אשר בארץ המה.

מרן אד"ש סיפר ב' מעשיות מחסידים ואנשי מעשה שנסעו להסתופף בצל רבותינו הקדושים אחד מה ששמע מזקיניו רבינו הגאון הקדוש בעל הפרי חיים זיע"א, שסיפר לו בנו של בעל המעשה, שאביו נסע עם חבורת חסידים ואנשי מעשה, על שבת חנוכה, בצל זקיניו רבינו הגאון הקדוש בעל היכל

הברכה זיע"א, והיה שלגים גדולים ונסעו על שליטין, באמצע הדרך נצרך אביו לצאת, וירד מהשליטין לצד היער, והם לא רצו לחכות לו עד שיצא מהיער, ואמרו לו שהם ירדו ויסעו עד סוף השפוע, והוא יבוא רגלי אחריהם, כשהעמיק לתוך היער, נפל לתוך בור מלא שלגים והתחיל לשקוע לתחתית הבור, כל מאמציו להוציא עצמו לא הועילו לו, אלא אדרבא להפך נשקע יותר ויותר, והרגיש שממש קיצו קרב עליו התחיל לומר וידוי ושמע ישראל, פתאום ראה שלפניו עומד רבו בעל היכל הברכה זיע"א, ותופסו בידי ו הוציאו מבור השלגים, והניחו על השליטין בחזרה, חבריו שנסעו עמו לא ידעו ולא הרגישו כלום, כי חשבו שהגיע לשם בדרך הפשוט, כפי מה שאמרו לו, וגם הוא לא סיפר להם מהנס, וכאשר הגיעו לקאמרנא נכנסו יחד לקבל שלום מזקיניו רבינו הקדוש, אמר להם רבינו הקדוש, בפעם אחרת אפשר לחכות בשביל השני, ולא צריכים להטריח אותי לבוא ולהציל, ולא הבינו כוונת דברי רבינו הקדוש, כשיצאו סיפר להם החסיד הנ"ל כוונת דברי רבינו הקדוש, שטרם ובא להצילו כשנסעו הלאה ולא חיכו לו עד שיצא מהיער.

והשני ששמע מאביו הגאון הקדוש בעל המעשה שלום זיע"א, ששמע מפי בעל המעשה, שנסעו חבורת חסידים ואנשי מעשה, ממונקאטש לקאמרנא על יומין דחנוכה, בצל זקיניו רבינו הקדוש בעל היכל הברכה זיע"א, ויהי לעת ערב הגיעו למלון אחד אשר ממנו מתפצלים שני דרכים, אחד לקאמרנא ואחד לזידיטשוב, הבוקר אור שאל אותם בעל המלון היכן הם נוסעים, ענו להם נוסעים אנו לשהות בצל רבינו הקדוש היכל הברכה בקאמרנא, זילול בהם בעל המלון ואמר להם, טפשים אתם מאונאגרין נוסעים אתם לצדיק בקאמרנא, ואני איני יודע אם יש אפילו צדיק ורבי בקאמרנא, סעו לזידיטשוב ששם שוכן הצדיק, והיה להם עגמת נפש מאד מדברי הזלול, כשהגיעו בקאמרנא היה ביום חמישי בערב, בעת אשר זקיניו רבינו הקדוש עמד בשעת הטבת הנרות בדביקות גדולה, קודם שהתחיל להדליק נר חנוכה, כשפתחו חבורת החסידים ואנשי המעשה ממונקאטש את הדלת, הפטיר רבינו הקדוש ואמר בפניהם, הוא כבר יודע שיש בקאמרנא רבי וצדיק, וראו שרבינו הקדוש חוזה הכול ברוח קדשו, במוצאי שבת קודש נסעו בחזרה לביתם שבמונקאטש, ונכנסו בחזרה לאותו בית מלון שהיו מקודם, ומצאו את הבעל המלון שוכב על מיטתו כמו אבן דומם, חולה ואינו יכול לנוע ממיטתו, וסיפר להם שמיום חמישי בערב נחלה בחולי גדול ומאז אינו יכול לזוז ממיטתו, ואמר שמרגיש שזאת קרה לו על שזילול ודבר סרה על הצדיק, וביקש מהם שיקחו אותו לקאמרנא, שיתפלל עליו שיקום מחליו וימחול לו על שפגע בכבודו, חבורת החסידים הוליכו לבית רבינו בקאמרנא, אמר לו זקיניו רבינו הקדוש שאם יקבל על עצמו מכאן והלאה שלא ידבר סרה על שום צדיק, יברך אותו שיקום מחליו, וקיבל על עצמו ובירכו רבינו הקדוש וקם ונתרפא והלך כאחד האדם.

על אם הדרך סמוך ונראה לקאמרנא סיפר מרן אד"ש, מעשה הנס והפלא שראה בחוש אפילו עתה בעיקבתא דמשיחא כחשושך יכסה ארץ, שהיה בעת שחיפשו מקום מנוחת רבותינו הקדושים בשנת תש"ג, ועלו על בית החיים שנעקר עד היסוד, ולא מצאו שום סימן ומראה מקום, איה הוא מנוחת הקדושים אשר בארץ המה, ומצאו רועה צאן גוי שרעה את צאנו על שטח בית החיים ולשאלת פיהם אם יודע היכן טמון הצדיקים, הראה על מקום אחד בבית החיים ששם אין נכנסים הצאן לרעות ולאכול העשבים, ואפילו כשהוא מכה אותם שיכנסו לשם אינם נכנסים בשום אופן, ובדקו ומצאו שבמקום ההוא יש יסודות האוהל, והביאו מומחים שבדקו שיש שם חלל של שבעה קברים, בדיוק כמו שהיה שם קודם המלחמה קודם שנרסו עיי הרשעים ימ"ש, וסיפר בארוכה מנסיעתו הראשונה שם בעת שבנו מחדש האוהל והעמידו את המצבות, וטרר ובדק לדעת את הנוסח המדויק שהיו על המצבות מקודם, וסדר מקום מנוחת רבותינו הקדושים, ונסע בכל הארץ לשאול לזקיני החסידים הסדר המדויק, עד שזכו למה שזכו להשיב ישיבה על קברו, האוהל הגדול והמפואר והמצבות החדשים, אוהל גדול ומרווח לרווחת הבאים לשפוך צקון לחשם וליבם, סיפור המעשה הכניס בלב הנוסעים רוח חדשה שאפילו בזמן הזה שאנו בחשכת הגלות והצדיקים אינם איתנו, אבל כוחם וקדושתם ואורם בוער עד ימינו עתה.

המשך בגיליון הבא